

Imparables

«L'independentisme no té fugues i arriba molt unit al tram final de la legislatura. Uns mesos en que tot s'accelerará»

Fa poc més d'un any, amb l'acord *in extremis* entre Junts pel Sí i la CUP, escrivia en aquest mateix espai l'article "Comença la partida. Esteu preparats?"

(<http://www.naciodigital.cat/opinio/12325/comenca/partida/esteu/preparats>) . En ell vaticinava l'acceleració del procés i que entraríem en una dimensió fins ara desconeguda pel que fa al xoc institucional. Un any després, quin balanç en podem fer?

L'esperada ofensiva politico-judicial de l'Estat ha arribat. Per una banda alguns atac durs, tot i que previsibles, intensificant la persecució per l'organització del 9-N, anul·lant acords dels Parlament, i atacant directament la presidenta Forcadell. Per altra banda, un reguitzell de situacions menys esperades en l'àmbit local on més de 400 municipis són investigats, sigui per haver donat suport al Parlament, com per penjar estelades o obrir els ajuntaments el 12 d'octubre. Hem hagut de veure situacions gravíssimes com la d'un regidor emmanillat per haver defensat al propi ajuntament una resolució aprovada al Parlament.

Davant d'aquesta ofensiva, s'han assajat respostes de mobilització ciutadanes. La més important la de les fonts de Montjuïc (13 novembre) i també altres de mida més modesta davant del TSJC, a les places de Berga i Vic o davant mateix del Parlament. Les concentracions sempre en proporció a la percepció de gravetat dels esdeveniments han generat escenes d'unitat civil i política de gran rellevància per al futur.

A part de les manifestacions reactives, és important constatar que la Diada de l'11 de Setembre de 2016 va ser novament espectacular tot i ser organitzada amb poquíssim temps i quan un mes abans no hi havia cap expectativa. En un moment particularment baix de l'independentisme, amb un govern sense pressupostos, les manifestacions van esdevenir novament estratosfèriques.

Pel que fa a la relació entre les diferents sensibilitats polítiques de l'independentisme s'han superat dos situacions que podrien haver resultat explosives. Una és la detenció per part dels Mossos d'una alcaldessa i un regidor de la CUP seguint ordres judicials. L'altra gran escull, els pressupostos, que van amenaçar en acabar la legislatura i per tant la possibilitat de proclamar la independència en aquesta dècada. Ambdues situacions, extremadament complexes, s'han acabat superant amb nota després que molta gent hi deixés esforç i imaginació.

També durant aquest any cal fer un esment a la peculiar relació entre l'independentisme i l'espai dels "comuns". Per una banda, molta agror a les xarxes socials i estranys episodis de confrontació com els del pregó de la Mercè i l'estàtua de Franco al Born que han generant situacions força surrealistes. Però al final la foto que queda és una altra. La cimera del referèndum amb el suport incondicional de tot el sobiranisme (tant independentista com federalista) i el suport dels diferents partits de l'espai dels comuns a tots i cada un dels actes de suport als independentistes perseguits judicialment.

L'any ens deixa moltes més escenes però val la pena ressaltar-ne dues més. En primer lloc l'airejament de l'"operació Catalunya" i per tant de la conspiració dels aparells de l'estat contra l'independentisme. A partir d'ara, qualsevol difamació o acusació a l'independentisme arribarà sota l'ombra del dubte. En segon lloc, la suma de petites victòries que assenyalen una tendència a anar guanyant posicions en la sensibilitat dels països i les opinions públiques internacionals.

En resum, l'independentisme no té fugues i arriba molt unit al tram final de la legislatura.

Uns mesos en que tot s'accelerará, tant l'ofensiva politico-judicial com les respostes ciutadanes, que com que sempre són en proporció, seran multitudinàries a mesura que es vagi concretant la convocatòria del referèndum i la conseqüent resposta de l'Estat.

El que passarà durant els propers mesos és imprevisible però sabem segur una cosa. Si l'independentisme manté la intel·ligència i la unitat d'acció mostrada en els seus millors moments del 2016, l'estat espanyol ho té molt i molt difícil per aturar la culminació del procés.